sciendā viarū tuarū nolumꝰ :tā
dem absolon·i·lucifero in arboē
suspēso·i·in cruce victo ad regē
suū deū ꝑ fidē rediīt et ipsū rece
pit et credidit·Verū qꝫ in princi
pio fuit inter istoꝝ redeūtes que
dam cōtrouersia·qꝫ scꝫ aliqui se
alijs p̄ferebant et apud regem
idest apud deū se digniores dice
bant vt patꝫ qꝫ iudei grecos cō-
tempnebant et greci iudeos id ē
ex iudeis cōuersis invidebāt vt
dicitꝰ actuū vi·ꝙ factus est mur
mur grecoꝝ aduersus hebreos·
Ita·ꝙ aliqui dicebant Ego sum
pauli·alij autē·et ego appollo·
et sic inter eos diuisus erat xp̄c·
ꝑma ad coꝛ·ꝑmo Ideo occasio-
ne huiꝰ·siba filius bochri idest
cetus hereticoꝝ tuba sue p̄dicaci
onis incepit canere et a sequela
veri dauid ·i· a fide xp̄i populū
retrahere Siba egressio· bochri
ꝑmogenitus interp̄tatꝰ · qꝫ qui
sūt heretici a deo recedūt et egre
diūtꝰ et esse filij bochri·i·luciferi
qui dei fuit ꝑmogenitus creatu-
ra noscūtꝰ Isti igitꝰ inter ceteroꝝ
fuerūt arrius nestorius·donatꝰ
machometus et alij similes·qui
tamꝙ̄ filij dyaboli populum ꝑ-
uertūt·nouas sectas et hēses in
uenerūt et magnā ꝑtem mūdi
ad se ⁊ ad suos errores traxerūt
et ad lrām patet de grecis· scla-
uis vngaris·sueuis· ruthenis·
georgianis·armenijs·nestoria-
nis·nubianis·⁊ alijs scismaticis
xp̄ianis qui scꝫ sibe·i·hereticorū

bucinas audientes a vera fide x̄
et a sua ecc̄ia recesserūt et dauid
regem suū xp̄m et ecc̄iam dimi-
serūt Vnde isti heretici bene equi
pantꝰ illi draconi de quo apoca·
xij·dicitꝰ ꝙ cauda eius traxit se-
cū terciā ꝑtem stellaꝝ et misit e-
os in terrā Vnde Ieremie secūdo
Dixit populus meꝰ Recessimꝰ
nō veniemꝰ vltra ad te Dauid igi
tur noster xp̄c milites suos id ē
augᵐ gregoriū ambrosiū et ali
os doctores et p̄dicatores post
illos misit ita ꝙ istis medianti-
bꝫ capita erroris eoꝝ in magna
ꝑte abstulit · et ad veram fidem
multos cōuertit qꝫ scꝫ ꝑ istos et
ipsoꝝ doctrinam plurimi scisma
tici cotidie cōuertuntꝰ Iosue iiij·
Reuerse sūt aque in alueū suū·
Illud autem quod hic poni-
tur·qui interrogant interrogēt
in abela·in quo datꝰ intelligi ꝙ
illa ciuitas erat āntiquitus locus
cōsilij·qꝫ scꝫ abela lugens seu mi
serabilis interp̄tatꝰ Igitur locus
cōsilij dicitꝰ qꝫ ꝓ certo cōsiliū et
sapiencia apud lugentes et tri-
stes·i· apud homīes cōsideracōi
et sollicitudini deditos a mundi
delicijs abstractos melius q̄m a-
pud ceteros inuenitꝰ· Eccl̄iastes
vij· Coꝛ sapientiū vbi ē tristicia
De amasa autem ꝓdiciose a
ioab interfecto pro eo ꝙ dauid
ꝓmiserat sibi ducatū populi quē
ioab amittere metuebat ad hoc
potest adduci quō ambicio ho-
minis aliquociens est sibi causa